Ч. 115 (13.063). Львів, пятниця 27. травня 1932. Rik LIII.

Opłata pocztowa opłacona ryczałtem.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 14·00 „
Піврічно 26·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол. Швайцарії 5 шв. фр.. Чехословаччині 30 ч. к.. Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 СОТ.

З одної матні в другу.

Сучасне економічне і політичне положення світа в американській пародії.

Коли приглядатись уважно тому, що діється тепер у широкому світі, мимохіть пригадується клясична цитата: difficile est satiram non scribere. „Ню Йорк Таймс" помістив дотепну перерібку частини фантастичної байки ученого математика, цьогорічного соленізанта Люіса Кероля „Аліція у країні чудес". В цій перерібці знаменито представлене заворожене коло, в якому крутиться тепер світ та разом з ним і ми. Ось вона:

— — — — — — ...
— — — — — — ...

— Так, так! — сказав Капелюшник, наливаючи чай до філіжанки. — Наші фармері продукують забогато збіжа, наші фабрики забогато товарів, наші гути забогато заліза і сталі. Ми продукуємо стільки, що стали з цього приводу просто нещасливими. Розумієш мене?

— Боюсь, що не зовсім добре я тебе зрозуміла! — сказала Аліція. — Якщо є всього доволі, то прецінь усі люди повинні бути щасливі!

— Ціни занадто впали! — відповів Капелюшник. — Це лихий знак.

— Але це не причина, щоби віддаватись розпуці. Я думала, що люди тоді нарікають, коли є дорожнеча.

— Ні, моя дорогенька. Наші машини такі досконалі, що треба нам щораз менше робітників. Через те робітники, не заробляючи нічого, не всилі купувати, а купці знову продавати.

— Навіщо тоді фабрикують стільки товарів? — спитала Аліція.

— Навіщо? Ми щадимо, збираємо гроші, а маючи гроші будуємо щораз то кращі фабрики. Чим вони досконаліші, тим менше затруднюють робітників, тим більша їхня продукція. Ринки повні краму, а машини спричинюють безробіття.

— О, Господи! — зітхнула Аліція. І ніхто не знає що слід би робити?

— Економісти знали, куди воно йде й остерігали нас. Але це теоретики, що виголошують реферати і пишуть книжки. Люди діла, практики, які кермують життям, не потребують академічної освіти. Зате вони знають вартість і значіння саранчі.

— А до чого потрібна саранча?

— Саранча пожирає і нищить плянтації бавовни, а завдяки тому спиняє дальший упадок цін. Якби не вона, ми мали би прегарний збір і в результаті весь Південь був би зруйнований.

— А безталанна Північ? Чи саранча не могла би пожерти частини фабрик?

— О ні! — сказав із погордою Капелюшник. — Зрештою маємо протекційні мита для охорони нашої продукції.

— А, тепер розумію. Значить мита помагають при продажі продуктів.

— Алеж куди? Зовсім не те. Мита вбивають торговлю, замикають ринок. Ми зачиняємо наші ринки, аби досолити іншим державам. А інші держави роблять те саміське. Кожен хоче можливо найменше купувати, а найбільше продавати.

— А чомуж то люди і держави не хочуть собі помагати? — дивувалась Аліція.

— Саме того не хочуть вони нізащо. Кожна держава бажає сама вилізти з матні, без чужої помочі. Кожна хоче собі вистарчити, бо на випадок війни, виграє її той, хто найменше буде мусіти ввозити.

— Думаю, що нам війна не грозить?

— Ну, маємо богато мирних договорів: трактат Ліґи Націй, Льокарненський, Келльоґа та ще інші трактати.

— Знаменито! — крикнула з полекшею Аліція. — Отже ніхто не боїться погроз війни і всі роззброюються.

— Саме навпаки! — відповів Капелюшник. — Усі бояться і всі збroяться. Ми тепер краще озброєні, ніж раніше перед війною.

— Якеж це дивне!

— Ні, це зовсім не дивне. Ніхто не вірить договорам ані сусідам. Кожен знає, що він не вірне, зате не довіряє сусідові.

— Навіщо тоді істнують договори? — спитала Аліція.

— Налли собі чаю! — запрошував Капелюшник.

Аліція нічого не розуміла з усієї цієї історії.

— Розкажи їй про справу відшкодувань! — завважив Водний Щур, що саме прокинувся зі сну.

— Німців змусили відбудовати все, що вони зруйнували в часі війни... — почав Капелюшник.

— Ага, так німці дали гроші, — доміркувалась Аліція.

— Ні! Зовсім не те. Неможливо. Вониж грошей не мали. Могли платити лише товаром. А товару інші не хотіли пускати...

— Отже як дали вони тому раду?

— Німцям позичили гроші, аби вони могли платити. За ті гроші могли німці будувати все кращі фабрики. Вони робили те, що всі робили. І тепер продукують щораз більше товарів та затруднюють щораз менше робітників. І розуміється, тепер німці не можуть платити.

— Алеж чому? — спитала Аліція. — Чейже мають стільки капіталів?

— І саме тому. Німці так довго і так богато позичали, що збанкрутували. Вони мають такі чудові фабрики і таких викваліфікованих робітників, що є зруйновані і весь народ попав у крайню нужду.

— Якщо відшкодування шкідливі, то чому їх не скресять? — питала дальше Аліція.

— Це неможливо. Франція не погоджується з тим, а Аліянти мусять дістати від німців гроші, щоби заплатити Америці свої довги. Правда, їх можна би заплатити товарами, але Америка побудувала митні мури, аби спинити довіз із заграниці.

— Якимже тоді способом властся ті довги сплатити?

— Ніхто в сплати не вірить! — заявив Капелюшник. — Хоч усі вдають, що вірять. Погано тільки, що сума довгів міняється з року на рік, так, що в результаті довжники мусять платити більше, ніж позичили.

— Невжеж це можливе? — дивувалась Аліція.

— Довги є платні в золоті, а вартість золота міняється. В дійсности довжники дістали свого часу товари, які вірителі обрахували по ціні дуже високій. А тепер ціни впали і довжники знов платять товарами, а не золотом. Через те мусять заплатити на 50% більше, ніж колись позичили.

— А чи Америка добре на тому виходить?

— У ніякому разі. Америка не може продавати своїх продуктів, а через те зростає світова депресія.

— Чому тоді дозволено, аби довжна цифра зростала?

— Нікому про це не снилось, аж одного дня таке сталось. Вправді кількох теоретиків передбачило цю історію, але з їхньою думкою ніхто не рахувався.

Аліція зітхнула глибоко, повна сумнівів, чи взагалі найдеться який вихід з цієї матні...

— А що німці говорять — спитала вона Капелюшника.

— Німці кажуть, що хотіли би знову стати сильною державою, аби зревідувати договори і домагаються від Франції, щоби вона в тій цілі роззброїлась.

— А чого хотять англійці?

— Англійці хотіли би зміцнити німців на стільки, аби вони могли сплатити англійських банкирів та купувати англійські товари. Одначе одночасно не хочуть настроїти ворожо проти себе Франції, бо ця остання тепер сильна.

— І так ніхто нічого не порадить?

— Ніхто досі не видумав чогось поважного, хоч весь світ здає собі справу з ситуації, — сказав на кінець Капелюшник.

Тоді-то Аліція пригадала собі, що їй сказав кіт із Кешір.

* * *

А кіт із Кешір сказав ось що, вказуючи правою лапкою (це вже з оригіналу Кероля):

— У тій околиці мешкає Капелюшник, а там ліворуч Заяць.

— Але я не хочу йти до божевільних! — крикнула Аліція.

— На це немає ради! — сказав Кіт. — Ми тут усі божевільні. Я теж божевільний. І ти божевільна.

Подав **В. Н-вич.**

—o—

Як пристосуватися до нових шкільних законів?

(З реферату дир. В. Кузьмовича на Зізді „Рідної Школи".)

Середні школи.

З початком шк. р. 1932-3 всі відділи перших кляс держ. ґімназій будуть зліквідовані, зате приватні ґімназії матимуть право перші кляси отворити. Отже родичі, які хотіли би своїх дітей дати до І. кл. ґімн., повинні рішатися: або дати їх до І. кл. прив. ґімназій, або до V. кл нар. шкіл.

Ось які народні школи „Р. Ш." у Львові будуть мати V. клясу: дівоча на Мохнацького, хлопяча на Супінського, дів. на пл. св. Юра, хлоп. на Городецькім, мішана на Личакові, мішана на Жовківській 62. На провінції: в Бережанах, Долині, Дрогобичі, Золочеві, Коломиї, Копичинцях, Печеніжині, Рогатині, Станиславові, Самборі, Стрию — усі мішані.

Ґімназії „Р. Ш.", які матимуть І. клясу є: у Городку, Золочеві, Дрогобичі, Коломиї, Рогатині, Станиславові, Тернополі, Чорткові, Яворові. Усі ці ґімназії є коедукаційні за вимком ґімназій у Коломиї і Станиславові, які є дівочі. Дівоча ґімназія у Львові І. кляси мати не буде. Можливо теж, що деякі з тих ґімназій не отворять І. кляси. Це залежатиме від скількости зголошень. В інтересі родичів і їх дітей є найскорше позголошувати цих дітей до І. кляси ґімназії або до V. кл. нар. школи. Звертаю увагу, що державні ґімназії цього року вимково приймають зголошення до вступних іспитів до всіх кляс (за вимком І. кл.) дня 31. травня. Отже треба подбати, щоби в ґімназії „Р. Ш." приймали зголошення до вступних іспитів скорше, ніж звичайно.

Відповідний обіжник шкільної влади, який торкається ліквідації І. кл. ґімназії каже: „Шкільні льокалі, які будуть звільнені наслідком ліквідації перших кляс ґімназій, якби не були конче потрібні для тих шкіл, треба всюди там, де буде потреба, призначити, на перехідний час, для народнього шкільництва і уможливити приміщеним по тих ґімназіях відділам народніх шкіл користуватися науковими засобами і робітнями ґімназії". Цей уступ обіжника шкільної влади дає змогу українському громадянству робити заходи, про які вже була згадка, а саме заходи, щоби по державних ґімназіях на місце зліквідованих перших кляс потворено 5-ті кляси держ. нар. шкіл.

Шк. влада не хоче дати дозволу на отворення в 6. шк. році першої кляси нової зреформованої ґімназії, що відповідала би теперішній III. ґімн. клясі. Маємо приблизно рік часу для підготовки нашої діяльности і заходів в справі концесій на нові зреформовані ґімназії та фахові школи.

З цієї нагоди насувається одна порада для родичів, що нині мають дітей у VI. і VII. кл нар. шкіл. Ці діти треба спрямовувати до вступних іспитів до III. і IV. кл. теперішних гуманістичних ґімназій „Р. Ш.". А це тому, що діти ці матимуть ще змогу покінчити сьогоднішний незреформований тип ґімназії і здавати матури теперішніми зразками. Відомо, що теперішній устрій шкільництва має бути зліквідований за 6 літ, отже молодь, котра ще заходить після ферій III.

ґімн. клясу, повинна би покінчити теперішню одноцілу ґімназію без переходу через майбутні лицеї.

Уже відомо теж, що держ. семинарії будуть узагалі зліквідовані і що після ферій ц. р. не буде вже істнувати I. рік держ. семинарій. (Маємо дві дів. семинарії з українською мовою навчання: у Львові і в Перемишлі). Приватні семинарії матимуть право отворити після ферій ще I. рік, якого питомці кінчатимуть семинарійну науку як екстерни. При тому вияснюємо, що від 1. липня ц. р. будуть уже припинені іспити для екстерністів, що хотіли би здавати семинарійну матуру. Ці іспити будуть зорґанізовані Кураторією ще раз для всіх тих, яких перед 1. липня 1932 р. при матурах репробовано, а також для всіх тих, які за 5 літ покінчать семинарію, куди після ферій поступлять на I. рік. Родичам, які хотіли після ферій своїх дітей післати на I. рік семинарії трудно тепер рішитися, де їх післати, тимбільше, що сьогодні ще не відомо, чи українські прив. семинарії „Р. Ш.“ у Львові, Коломиї, Самборі і Стрию отворять перші роки чи ні. Ці семинарії будуть старатися дістати дозвіл на коедукаційні ґімназії гуманістичного типу, щоби опісля перемінити їх на зреформовані коедукаційні ґімназії, які стали би підбудовою майбутніх педаґоґічних лицеїв. На кожний випадок про дальші рішення у цих справах Головна Управа „Р Ш.“ повідомить українське громадянство. Вкінці подаємо до відома, що в б. шк. році державні учительські курси у Львові будуть зліквідовані.

Скільки маємо народніх учителів?

Докладне число народніх учителів української національности і греко-кат. релігії, працюючих у публичних (державних) народніх школах Польщі.

В доповненню до статті: „Хто з інтеліґентів бере участь у громадському житті?“ („Діло“ з 11 травня) подаємо деякі дані про вчительство прилюдних народніх шкіл: 1) української національности, 2) греко-кат. віроісповідання. Дані взяті з Kalendarza Nauczycielskiego na rok 1932, а виготовлені там на підставі 1) Rocznika Statystyki Polskiej z 1926—31, 2) Tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego. Вони торкаються шкільного стану 1930/31 року.

В поданім шк. році було **4.964** учителів державних народніх шкіл української (в статті „rusińskiej“) національности, а в тому числі 4.538 греко-католиків, 35 римо-католиків, 387 православних, 4 еванґеликів, 1 „іншого“ віроісповідання, разом **4.965** (себто на 1 особу більше, ніж подано у згаданій статті, але це для справи по суті маловажне).

Щодо віроісповідної статистики, то кажеться там, що греко-кат. релігії було **5.138** учителів, а з того: українців 4.538, поляків 568, білорусинів 2, росіян 2, невідомої національности 28, разом 5.138.

З учителів української національности працювало: у воєвідствах полудневих 3.237, у воевід. центральних 1.002, у воевід. східних 671, Для решти — 54 осіб — не подано місця праці.

Всього учительства в Польщі в шк. році 1930/31 було 74.329 осіб.

Автор статті в „Ділі“ подає, що з учителів української національности з Волині і Польщі не належить до „Взаїмної Помочи Укр. Вчит.“ майже ніхто. Це твердження занадто сміле і треба би перевірити у докладній статистиці „Взаїмної Помочі“.

Автор цієї дописки працює вже 9. рік на Мазовші, девятий рік читає „Діло“ і девятий рік належить до „Вз. Помочі“. Знаю, що велика більшість тих учителів, далеко поза рідним краєм — це свідомий елемент і хоч окружений чужим морем, то все дорожить всім рідним і щиро бажає вернути до праці між своїх. Перед двома літами ті вчителі хотіли відбути підчас ферій з нагоди Заг. Зборів „Вз. Помочі“ також свій зїзд. Але з причини від них незалежних він тоді не відбувся.

П. К.

З Радянської України.

Техніка на Радянській Україні.

(УП) „Комуніст“ з 1. V. повідомляє, що в цьому році, коли за границями гасять одну по другій великі ливарні домни, на Радянській Україні має прибути 15 нових.

„Вісти“ з 1. V. повідомляють, що харківський тракторний завод добився дня 1. V. випуску плянованих 100 тракторів на день. Над працею налагодження такої масової фабрикації працювали всі 7 місяців ударним темпом. Сподіються, що від тепер буде завод все так працювати. Напротязі цього року має завод випустити 24.500 тракторів, що дає на день норму 144 трактори. Таких успіхів у фабрикації досягнено лише завдяки величезному вкладові праці і розподілові праці по певному пляну. Завод має понад 10 тисяч робітників, з чого 3.700 комуністів. Напротязі останніх 7 місяців вийшло з кругів робітників 1317 пропозицій поліпшення роботи заводу. (Одначе ніде не згадується про якість випущених тракторів. Про це згадується при нагоді описів праці на полі, де трактори все псуються і не можуть виконати того завдання, що на них вкладено. Примітка УП).

„Вісти“ з 5. V. повідомляють, що в Харкові ведеться зорґанізована вуглетрестом конференція техніків та інжинірів, якої цілю є виробити міри для унезалежнення української та загальносовітської промисловости від закордону під технічним та господарським оглядом. Головний доклад мав інжинір Смиков.

„Вісти“ з 6. V. подають, що конференція встановила, що тепер у гірництві замовлено за кордоном 17 прц. машин, які можна виробити або вже й виробляють у Союзі. Цього завернути не можна, але треба старатись, щоби друга пятирічка перейшла по можливости без залежности від закордону.

„Комуніст“ з 5. V. подає, що в Харкові ведеться конференція техніків та інжинірів чорної металюрґії, яка має розробити пляни для металюрґії на другу пятирічку. Рівночасно йде в Харкові також конференція фахівців над розміщенням продукційних сил у другій пятирічці на Україні та над вивченням природних ресурсів України.

Новий плян хлібозаготівель.

(УП) На нараді Наркомів Радянського Союзу постановлено зменшити на цей рік скількість збіжжа, яке мали колгоспи і одноосібні господарства віддати державі з 1367 міл. пудів у минулому році на 1103 міл. пудів на цей рік. На Україну призначено замість 434 міл. пудів в минулому році 356 міліонів пудів, для Північного Кавказу замість 154 лише 136, для Криму замість 11 лише 10 міл. пудів і т. д. Зате вирішено збільшити скількість хлібозаготівлі по радгоспах зі 108 на 151 міл. пудів, з чого на Україну призначено 29.9, на Північний Кавказ 37 і на Крим 4 міліони пудів. Виконання пляну заготівель мусить пройти до 1. I. 1933 року. Від 15. січня дозволено колгоспам та іншим господарствам вільно продавати на ринку свої лишки збіжжа, а урядам доручено слідкувати, щоби при цьому не було спекуляції. („Вісти“ з 8. V. 1932).

(Чому саме таке постановлено? Пляну засівів не виконано на повних 100 прц. Із сіл витиснено вже всі лишки збіжжа, які лиш були і краіні грозить голод. Щоби запобігти всяким заворушенням, порішено дати людям надію, що на будуче буде краще. Також і воєнні загрози грають в цьому тактичному потягненні більшовицького уряду немалу ролю. — Примітка УП).

——o——

З церковних справ.

ЗЕЛЕНІ СВЯТА У ВАРШАВСЬКІЙ ГРЕКО-КАТ. ЦЕРКВІ.

Цьогорічні Зелені Свята у варшавській греко-кат. церкві (де їх, як відомо, святкують по новому стилю) були незвичайно торжествені. Причинився до того м. ін. і ювилей з приводу 50-ліття реформи чину оо. Василіян, що його відсвяткувала та церква. Архієрейську Службу Божу відправив при численній асисті Преосв. еп. Коциловський з Перемишля. Проповідь виголосив протоігумен Галицької Провінції оо. Василіян о. Стефан Решетило, який при кінці зложив привіт і подяку папському нунцієві Мармаджієві, що своєю присутністю в церкві звеличав це свято На закінчення відспівав хор папський гимн, а ексцел. Мармаджі подав усім вірним, що битком заповнили нашу церкву, своє благословення. Після богослуження були представлені нунцієві й еп. Коциловському варшавські українці разом з родинами.

ПРОТИ УНІЙНОЇ АКЦІЇ.

Ґрупа землевласників слонімського повіту (47 підписів) предложила еп. Яблжиковському меморіял, в якому виступає різко проти унійної акції на північно-західних землях. Автори меморіялу закидають езуїтам східного обряду, що вони працюючи серед білорусинів, роблять шкоду польській державі, бо, мовляв, не польонізують їх, а радше русифікують.

СМЕРТЬ О. ЛЬВА ЛЕВИЦЬКОГО В АМЕРИЦІ

Перед двома тижнями помер парох української католицької церкви в Клівленді, Огайо, о

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 27. ТРАВНЯ 1932.

М. РУДНИЦЬКИЙ.

З думок про мистецтво.

Книжка — спроба порозуміння; спроба порозуміння — компроміс; компроміс — уступка ідеї для форми.

Найскладніші фільософічні проблеми виринають у справах, які кожний полагоджує автоматично: у справах світогляду та оцінки чужої творчости.

Письменник стає оригінальним інколи тільки тому, що вміє промовляти до пересічних читачів.

Поширюємо свій світогляд тільки тим, у що сумніваємося.

Велика траґедія для народу, коли він не дає своїм письменникам жити з пера; та ще більша, коли дає жити з пера не-письменникам.

Деякі мають для літератури таку велику пошану, що боронять творів, які не заслуговують на ніяку пошану.

Поширити якусь ідею між загалом значить найчастіше: звузити її до загальної міри.

Рідні книжки любимо як рідних батьків: не любимо, коли вони занадто голосно пригадують нам, що ми повинні їх любити.

Письменник може нас навчити дечого тільки таким твором, при якому сам мусів чогось навчитися.

Найшкідливіші твори мистецтва ті, що за всяку ціну, — інколи навіть безкорисно — хотять бути корисні.

Найсильнішим доказом на те, що література є зеркалом нашого життя — факт, що в ній багато більше води як твердого ґрунту.

Автор, який гадає, що сповнює патріотичний обовязок, коли пригадує його своїм читачам, не має високого погляду ні про своїх читачів ні про обовязки письменника.

Вживати сильних слів і вірити непохитно в свій світогляд — прикмета молодости. Яке щастя для літератури, що письменники старіються!

Деякі письменники так сильно заняті освітою загалу, що не мають часу занятися власною.

Літературний твір не мусить мати глибшого світогляду, ніж гарна жінка; вся сила їхнього впливу на нас у тому, що вони знають, коли про що мовчати і як думки заступати [illegible] жінками.

совітник Лев Левицький. Покійний о. Лев Левицький походив із священичої родини. Родився в селі Рунгурах, повіт Коломия, в 1868 році. До Америки приїхав ще перед війною і був парохом у кількох громадах. У часі війни був парохом в Шенандо, Па., відтак у Пасейку, Н. Дж., в Сиракюз, Н. Й., а останніх 7 літ у Клівленд., Огайо. Покійний був добрим душпастирем і знаменитим проповідником та щирим українським патріотом і сердечним другом усіх українців, з котрими жив і знався. Ніколи не жалував труду, посвяти та грошевої допомоги для української народньої справи. Українська громада в Америці потерпіла велику і невіджадувану страту через смерть щирого патріота і громадянина та душпастиря. Помер Покійний в 64. році життя наглою смертю, наслідком слабого серця, на яке терпів уже від кількох літ. На похоронах був єпископ Константин Богачевський і багато священиків.

Українські виборчі протести в Найвищому Суді

В травні і червні ц. р. Найвищий Суд буде розглядати протести проти останніх соймових виборів в округах з українським населенням.

Дня 30. травня — протест Филипа Дячка і ін. проти виборів в окрузі ч. 60 (Пинськ, Лунинець, Сарни). З тої округи вийшло 5 санаційних послів. Автори протесту стверджують, що повновласник листи ч. 11. (Українсько-білоруський бльок) зложив готову вже листу кандидатів у виборчому льокалі якійсь людині, що була в льокалі, однак ця людина щезла кудись з тією листою; зараз опісля зложено другу листу, але годі вже було зібрати потрібне число підписів.

Дня 6. червня — протест проти виборів в окрузі ч. 52 (Станиславів), де вибрано 5 послів з ББ, трьох українців з листи ч. 11. (Чукур, бл. п. Галущинський і Вахнюк) і 1 жид з листи ч. 14.

Дня 13. червня — протест проти виборів в окрузі ч. 49. (Самбір), де вибрано чотирох послів з ББ і двох українців з листи ч. 11. (Терлецовець і д-р Білик).

Дня 20. червня — протест проти виборів з округи ч. 56 (Ковель), де вибрано всіх (5) послів з ББ.

Це останні протести, які суд буде розглядати перед літніми феріями, дальші розправи будуть в осені ц. р.

Фальшиві методи роззбройної конференції

Голос проф. Айнштайна і льорда Понсонбі.

Проф. Айнштайн і льорд Понсобі, що приїхали до Женеви від новоутвореного міжнародного комітету боротьби з війною, щоби порозумітися зі станом праць роззбройної конференції, мали з представниками преси розмову, в якій рішучо висказалися проти дотеперішніх метод конференції. На їх думку, годі було видумати більше безвадійну дорогу, яка ніяк не веде до цілв, ніж вибрана конференцією метода якісного роззброєння. Ціла та справа була би смішна, якби не була трагедією. Бо смішно думати, що війну можна оминути, створюючи правила, як вести війну. Основою світового миру може бути тільки моральне роззброєння. А це станеться тоді, коли кожна держава і кожний громадянин підпорядкує власну суверенність рішенню міжнародньої інстанції. Велике поле праці в цьому напрямі мають жінки і матері, які повинні виховувати свої діти в дусі, ворожому всяким збройним конфліктам. Якщо конференція не змінить методи праці, видасть на себе присуд смерти.

—o—

Перегляд комуністичної молоді.

На Червоній площі в Москві відбулася 24. п. м. велика дефіляда членів організацій військової підготівлі перед Сталіном і Ворошиловом. Перемаширувало по військовому 70.000 молоді обох полів, озброєної почасти крісами. Похід відбувався під гаслом: Ставаймо до праці й оборони! Сталінові передали почесну відзнаку фізичної справности.

З життя наших установ.

IV. Звичайні Загальні Збори С-ки Мінеральний Живець „Черче“.

Ці Збори відбулися дня 16 травня ц. р. в салі засідань Центробанку у Львові. Зборами проводив през. д-р Кость Левицький, секретарював дир. Микола Скрипка. Присутніх на Зборах було 28 членів-спільників, що заступали більшу половину основного капіталу.

Звіт з діяльности за 1931 р. предложила Дирекція Спілки. І так дир. Маркіян Кисілевський представив стан С-ки з фінансового боку, предкладаючи білянс й рахунок зисків та втрат за 1931 р. з поясненнями поодиноких позицій. З предложеного звіту виходить, що не зважаючи на дуже неприятливі господарські відносини в нашім краю, Спілка всетаки розвивається. Основний капітал Спілки збільшився в 1931 р. на квоту 61.585.16 зол. так, що його стан з 31. XII. м. р. виносить 20.000 ам. дол. або 178.000 зол., уділів недоплачених остало ще 5.044.09 зол.

Всетаки уділовий капітал є за малий, бо позичений капітал, за який платиться високі відсотки зідає більшу часть приходів і тому Спілка не може виплатити дивіденди своїм членам-спільникам. Коли би закладовий капітал виносив стільки, скільки дійсно вложено в будову і урядження купелевого заведення, то є кругло 260.000 зол., тоді підприємство могло би від початку свого істнування платити відповідну дивіденду.

У р. 1931 викінчено остаточно всі передбачені будови й уліпшення, а саме докінчено лазнички, добудовано вхід до III. кл., викінчено відпочивальню, устроєно пляжу на сонишні купелі з кабінами й тушами з мін. води, докінчено й вимальовано закладову каплицю, зроблено великий басен на сірчану воду і великий резервуар, схоплено джерело „Льоньо“ та вибудовано над ним павільон, зроблено нове ситківкове грище, висушено решту площі коло джерел, вибудовано і влаштовано осібний павільон на касу, опаркачено решту площі, ошклено веранду в палаті, засаджено багато дерев у парку та де тільки було можна й треба там пороблено кльомби з квітами.

Після пояснення поодиноких позицій білянсу й рахунку зисків і втрат референт висказав погляд що виказаний зиск є не розмірно високий, коли зважити неприятливі відносини у звязку зі загальною господарською скрутою, а головно з непогідним кінцем літа, що, річ ясна, мусіло відбитися на фреквенції гостей. Зате богато більші є досягнення в напрямі розбудови і розвитку Черча. Вдоволення гостей-лікуванців, численні їхні поляки та признання, це найкращі докази цього успіху й запорука розвитку Черча в майбутньому.

Член Управи д-р Е. Т. Бурачинський зясував докладно лікарські поміченя про осяги лікування в Черчі. Осяги ці дійсно цікаві. Вони підтверджують вповні велику вартість цього живця з його болотними й сірчаними купелями та іншими мін. водами, успішними не лише при лікуванні всяких затяжних ревматизмів та ґіхтів, але й при шлункових, ниркових та інших недугах. Д-р Бурачинський згадав між іншим ординуючого лікаря, яким досі був д-р Л. Чаплинський та висловив йому з приводу його уступлення щиру подяку за труди та піклування живцем, подаючи до відома, що на цей сезон ординуючими лікарями призначені д-р В. Щуровський і д-р М. Осінчук.

Про розбудову Черча та приготування до цьогорічного сезону говорив член Управи Л. Лепкий та торкнувшись жахливої кризи, зазначив, що Управа пішла якнайдалі назустріч лікуванням і не лише знизила ціни купелів, але й зменшила всякі оплати до лікарської включно, щоби й найбіднішим дати змогу користуватися лікуванням у Черчі, яке як живець буде у тому році в цінах безконкуренційне.

Після звіту Управи, предложив дир. Я. Колтунюк звіт контрольної Комісії із провірки книг та білянсів Спілки за рік 1931. ставляючи внесення на уділення Управі абсолюторії.

У дискусії над звітами забрав слово як перший д-р Теофіль Окуневський, висловлюючися з великим захопленням про Черче, куди від кількох літ постійно їздить на лікування і яке вповні заступає йому живці заграничні, до яких тепер не мусить навідуватися для порятування здоровля. Дальші промовці — д-р С. Федак, д-р Ільницький з Дрогобича та о. І. Ліщинський з Борислава торкались загальних подробиць, висуваючи окремі поміченя та запити.

У звязку з резиґнацією дир. М. Кисілевського, члена Управи, дир. Я. Колтунюк, висловлюючи йому признання за дотеперішню безкорисну працю звернувся з проханням до дир. Кисілевського, щоби залишився ще бодай на цей сезон в Управі, на що настоювали також інші члени Спілки.

По відповіді членів Дирекції та през. д-ра К. Левицького затвердили Загальні Збори білянс і рахунок зисків і страт за рік 1931, переносячи зиск за 1931 р. на резервовий фонд та уділили абсолюторії Управі Спілки.

До Надзірної Ради увійшли поновно: д-р Маріян Панчишин, д-р Кость Левицький, о. крил. Василь Томович, о. радн. Іван Ліщинський, дир. Володимир Сінґалевич, дир. Ярослав Колтунюк і госп. Іван Гладун, та як заступники членів Надзірної Ради: д-р Володимир Ільницький і дир. Микола Скрипка.

—o—

Новий пруський сойм.

Перше засідання нового пруського сойму 24. ц. м. було досить спокійне. Половину салі заняли гітлерівці. Нагле внесення комуністів на заяву недовіря урядові Брауна відкинули без дискусії й прийняли денний порядок, що обіймає вибір президії і з тим відложено засідання на середу.

На становище президента пруського сойму зголосили кандидатури: гітлерівця Керля, соц.-демократа Вітмана і комуніста Піка, однак з причини порозуміння між партіями жодна кандидатура не осягне більшости. Щойно при тісніших виборах може вийти гітлерівець Керль.

—o—

По широкому світі.

Військовий суд в Адані засудив у процесі проти турецьких революціонерів 34 обвинувачених на кару смерти, а 58 на вязницю від 10-15 літ.

Палата репрезентантів у Вашингтоні відкинула проєкт закону про дозвіл на виріб і продажу пива.

На засіданні сухопутної комісії роззбройної конференції в Женеві репрезентанти Франції й Анґлії заявилися проти знесення танків.

У звязку з Кріґеровою аферою арештували Сестрема, одного з гол. директорів концерну і найближчих Кріґерових приятелів. Арештували вже 7 Кріґерових приятелів. Під поліц. нагляд віддали Кріґерового шурина Агльстрема.

З еміґраційних справ.

Пересторога перед вербунком до армій американської та японської.

Є певні вісти, що на провінції вештаються якісь людці та розсівають неправдиві чутки про можливість вступити до японського або американського війська і про можливість дістати корисну роботу. Всі ті вістки є фальшиві і обчислені на несвідомість людей.

Ціни корабельних карт до Злучених Держав і Канади подешевіли.

Корабельна карта III кляси до Ню Йорку або до канадійського порту коштує тепер 926 зол. Діти від 1—10 років платять половину, за немовлята (до 1 року) платиться 36 зол. Дорога в III клясі скорими кораблями коштує 970 зол.

Еміґраційний рух у квітні ц. р.

У квітні ц. р. виїхало до Злучених Держав, Канади, Бразилії, Арґентини, Уруґваю, Чіле, Франції та Швайцарії 756 осіб.

—o—

З орґанізаційного руху.

ПОЗІР, БУЧАЧЧИНА!

1) Дня 7. червня ц. р. в год. 12-ій відбудеться довірочна нарада УНДО в **Язлівці** в домівці читальні „Просвіти“ для делеґатів сіл Язловеччини.

2) Дня 8. червня ц. р. в год. 12-ій відбудеться довірочна нарада УНДО в **Монастириськах** в домівці читальні „Просвіти“ для делеґатів сіл, які входять у склад судового повіту Монастириська.

3) Дня 9. червня ц. р. в год. 2-ій попол. відбудеться довірочна нарада УНДО в **Золотім Потоці** в домівці читальні „Просвіти“ для делеґатів сіл, які входять у склад судового повіту Золотий Потік.

4) Дня 10. червня ц. р. в год. 12-тій відбудеться довірочна нарада інтеліґенції з цілого повіту в **Бучачі**.

5) Дня 11. червня в год. 7-ій вечором відбудеться довірочна нарада УНДО в **Сороках**.

6) Дня 12. червня ц. р. в год. 2-ій пополудні відбудеться довірочна нарада в **Переволоці** для делеґатів сіл району Переволока.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

На нарадах будуть реферувати посли: О. Язорський і С. Хруцький.

В нарадах візьме участь по 5 до 10 делегатів з кожного села. Тому, що наради відбудуться тільки за запрошеннями, делегати сіл мусять підняти завчасу запрошення в канцелярії голови Повітового Комітету д-ра Гривеня, адвоката в Бучачі.

—o—

ОСТАННІ ВІСТИ

ВІЦЕКОРОЛЬ ГЕДЖАСУ В ВАРШАВІ.

Віцекороль Геджасу емір Фейсаль, що задержався в подорожі по Европі в Варшаві, був у віцеміністра військ. справ Бека, прем. Пристора, президента Мосціцького та Пілсудського.

ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ ПОЛЬЩУ.

Закордонна комісія райхстаґу на тайнім засіданні на внесення гітлерівської фракції ухвалила резолюцію, що перестерігає Польщу: „Закордонна комісія райхстаґу взиває німецький уряд, щоби перестеріг Польщу, що напад на територію Данціґу вважатимуть знасилуванням прав усього німецького народу, який згідно є проти замахів польської республики на незайманість данціґської території".

У засіданні брало участь 28 членів комісії, з тих 7 здержалося від голосування. Тому, що протоколу не оголосили, годі знати, якою більшістю голосів перейшло це внесення.

КРОВАВА БІЙКА В ПРУСЬКОМУ СОЙМІ.

БЕРЛІН, 25. V. ПАТ. На засіданні пруського сойму прийшло до бійки між нац. соціялістами та комуністами. Ком. посол закинув, що на лавках нац. соціялістів сидять нотирійні вбивники. На це гітлерівські посли кинулися гурмою до трибуни. На поміч пос. Пікові кинулися комуністи. Серед суматохи вдарив хтось нац. соц. посла Ґінклера в лице. З того прийшло до заг. бійки. Посли били пястуками, кидали каламарями, карафками з водою, пульпітами. Нац. соціялісти виперли комуністів зі салі, кидаючи в них кріслами. Саля подобала на побоєвище. Серед поломаних лавок і стол'в остало багато окровавлених послів. Тих послів служба виносила зі салі. Гітлерівці відспівали боєву пісню, яку співала й більшість на ґалерії.

Як лише бійка почалася, предсідник перервав засідання. Скликали засідання поодиноких фракцій. Яка завзята йшла бійка, видно було зі знищення салі: електр. лямпи зі столів стенографів найшли відкинені на кількадесять метрів. Тяжко ранений: секретар соц.-дем. фракції Юрґензен, якого винесли зі салі непритомного. Ранені є теж комуністи Кремер, Кунц і Ґельке.

ГІТЛЄРІВЕЦЬ ПРЕЗИДЕНТОМ ПРУСЬКОГО СОЙМУ.

БЕРЛІН, 25. V. ПАТ. На сьогоднішнім засіданні пруського сойму вибрали предсідником нац. соц. Керля 262 голосами на 416 відданих. Першим віцепрезидентом вибрали Вітмака, соц. демократа, 167 гол. на 263, другим Бавмгофа, центрівця, 354 гол. на 410 відданих. Третім віцепрезидентом вибрали Кріса, нім. нац. соц., 254 гол. на 306.

На Керля голосували крім гітлерівців і нім. націоналістів також центрівці. Соціялісти голосували на власного кандидата Вітмака. При виборі Вітмака на віцепрезидента гітлерівці здержалися від голосування і так уможливили перейти тій кандидатурі.

ҐОРҐУЛОВ УБИВ ҐЕН. КУТЄПОВА?

З Парижа повідомляють, що в тамошній поліції зголосилися російські еміґранти з Праги, щоби зложити зізнання у звязку зі справою ґен. Кутєпова. І так вони зізнали, що Ґорґулов зумів був свого часу зацікавити своєю акцією тодішнього провідника рос. еміґрації ґен. Кутєпова. Кутєпов, хоч дуже мало орієнтувався про цілі „зеленої партії" приїхав до Праги та два дні переговорював із Ґорґуловом. Після тієї конференції Ґорґулов пропав на кілька днів а потім прийшли від нього вістки з Парижа. В Парижі мабуть знову відбулася конференція.

Наслідком тих зізнань покликали до нового слідства всіх тих, що їх свого часу переслухували у звязку зі справою Кутєпова. Один із них, що мив у критичній хвилині вікна на II. поверсі й бачив, як Кутєпова втягали до зеленого авта, запримітив тоді, що один із напасників був високий, атлетично збудований, лице монгольських рисів. Коли тому свідкові показали Ґорґулова, пізнав його щодо будови плечей. Сл. суддя вважає ці зізнання важними, тому відтворять сцену схоплення Кутєпова.

НЕ ПОМЕР.

ПАРИЖ, 25. V. ПАТ. Головнокомандуючий японської армії Широкава, що був ранений підчас замаху, а про якого смерть повідомляли закорд. часописи, не помер. Його зоперував славний хірург яп. армії д-р Мікі. Стан здоровля хорого дуже небезпечний.

НОВИНКИ

— **Одинока українська пральня** чистить хемічно — фарбує всяку гардеробу. Прання ковнірців 20 сот. **Е. Говикович**, Львів, Домініканська ч. 4. 1863 7—10

— **Вже надійшли журналі мод на рік 1932/33;** робітня футер **Юліяна Глушевського,** Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46. 792—?

— **Ровери** краєві і закордонні найдешевше поручає **Юліян Ломаґа,** Львів, Валова 11. 4—20

— **Черновецький „Час"** повідомив своїх читачів у числі з 22. травня, що перестає виходити. Дальша поява часопису залежить від грошевих впливів Це вже другий раз український щоденник на Буковині припиняє своє видавництво наслідком грошевої скрути.

— **Важне товариство.** В салі „Народнього Дому" у Львові відбулося 22 ц. м. спільне свячене т-ва українських робітниць „Будучність" при участи сто кількадесять осіб. Запрошені представники українських установ виголосили низку промов, звертаючи увагу на важні завдання т-ва. Воно існує вже кілька літ і згуртувало у себе кілька тисяч українських служниць і робітниць зі Львова. Має також кілька філій в краю та заходиться, щоби купити власний дім, де найшли би захист бездомні і хорі свої члени.

— **Ще про цензуру листів.** На днях надіслано на мою адресу поручений лист із Парижа. Повідомлення (рецепіс) надіслала головна почта, митний уряд. Коли я зголосився по лист, урядовець, не питаючи мене нічого, розпечатав його. В середині був памятковий хрест (III. Залізної Дивізії ґен. Удовиченка). З ним пішов він у якісь закамарки і по деякім часі вернувся та заявив, що посилки не видасть, а я маю зголоситися ще раз за 2—3 дні. Нічого не поміг мій спротив. Третього дня я зголосився, але посилки таки не дістав, бо почта завернула її з поворотом до Парижа. На запит, чому це зроблено, сказав мені урядовець, що на хресті знаходиться „тен такі заказани в Польсце знак", себто тризуб. **Верхола Омелян.**

— **Українські писанки в Білому Домі.** У нюйорських денниках находимо фотоґрафію чотирьох українок, які пішли дня 1 травня з нагоди нашого Великодня передати президентові Спол. Держав дарунок із писанок. Чотири землячки в народніх строях несуть заквітчаний кошик і миску гуцульського виробу; їхні імена: Ольга Ткачук, Стефанія Гук, Павлина Михаль і Марія Вислоцька (Wislock).

— **Гостре стріляння на Замарстинові.** У днях 1, 2, 4, 6, 8, 9, 11, 13, 15, 16, 18, 20, 22, 23, 25, 27 і 30 червня ц. р. відбуватимуться на військовій стрільниці на Замарстинові вправи військових відділів із острим стрілянням. Полосу, загрожену кулями, якої переступлення загрожує небезпека для життя, обставлять охоронні стійки. До їх розпорядків мають приноровлюватися безоглядно всі прохожі.

— **За фальшиві відомости.** Югославянська влада дала приказ арештувати трьох поручників, Міладіновича, Атанасковича і Мілойковича, що подавали заграничній пресі фальшиві вісти про внутрішне положення держави. Поліція арештувала тільки пор. Атанасковича, бо Мілойкович відобрав собі життя, а Міладінович утік. Рівночасно з Атанасковичом арештовано кількох інших старшин, яких підозрівають у співучасти.

— **Хто такий Ґорґулов?** Слідство в справі Ґорґулова, вбивника французького президента Думера, викрило цікаві подробиці з його побуту в Чехословаччині, що кидають світло на його моральну вартість. Ґорґулов оженився три рази в Чехословаччині і зі всіми трьома жінками розвівся, давшись пізнати як людина брутальна, що знущалась над своїми жертвами. Женився тільки на те, щоби дістати від жінок гроші на пійтику і розґульне життя. Вкінці мав любовницю, від якої виманив 20.000 корон і пропутав. Коли осягнув докторський степень і став лікарем, не занехав свого способу життя, а заробляючи мало, натягав дальше свої любовниці.

— **Протижидівські ексцеси у Відні.** Дня 24. п. м. віденські гітлерівці у звязку з уконституованням міської ради нападали і били в ріжних сторонах міста жидів. Напастували навіть трамваї, в яких їхали жиди, тероризуючи обслугу. Лікарські поготівля дали поміч кількадесятьом раненим жидам.

— **Заходом студ. кооп. „Клюб Укр. Студентів"** при вул. Романовича 9/IV. п. відбудеться в суботу 28. V. ц. р. в год. 7-ій вечором реферат п. н. „Зах.-українські землі і Радсоюз". Вступ вільний. — **Управа.**

— **Мистецька вистава.** Минулої неділі відкрито в Палаті Штуки на площі Східних Торгів у Львові велику весняну виставу образів, різьб і графіки, що обіймає сальон львівських мистців, посмертні вистави Антона і Каєтана Стефановичів і збірні вистави Антона Марковського, Юрія Дама, Вікторії Ґоринської, Влад. Журавського і Й. Каґане. В галі розвішені гарні килими з варстатів у Дрогоївці і Ладичині. Вистава, що викликала заінтересування серед публики, відкрита щодень від год. 10 до 19 веч. Доїзд трамваями ч. 11.

— **Діточа оселя ім. Митроп. А. Шептицького в Підлютім.** Управа Діточої Оселі в Підлютім повідомляє, що в цім році відбудеться **оселя для хлопців і дівчат** від 7 до 14 літ в часі **від 4. липня до 2. серпня.** Приміщення оселі в прегарнім нововибудованім власнім будинку. Запевнений виховавчий нагляд і постійна лікарська опіка. Здоровий та добрий харч пять разів денно. Оплата за побут виносить 60 зол., платних в двох ратах. Зголошення до 15. червня приймають п. Степан Курилович, Львів, вул. Театинська 27/II п. та опікун оселі о. проф. А. Бучацький, Львів, вул. Потоцького 104/III п. Є кілька місць по зниженій оплаті, незаможні діти можуть внести подання. На письменні інформації треба прислати почтовий значок.

— **Початкуючим годівельникам шовкопрядки до відома.** Селянству Самбірщини і сумежних повітів подається до відома, іменно тим, хто насадив молодих морвових деревець і в недовгім часі надіється розпочати годівлю шовкопрядки, що в Самборі розпочав взірцеву годівлю професор **Іван Филипчак** при вулиці Огородовій ч. 15, а у Ваневичах **Іван Галзаман.** Хто цим ділом інтересується, повинен бодай раз на тиждень заглянути до згаданих годівель, щоби побачити, як до цього діла слід раціонально забиратися. Хто може, хай попросить інструктора **Івана Шембеля** з Самбора, він приїде до села і подасть точні інформації, як вести годівлю шовкопрядки. За це треба йому звернути бодай кошти подорожі, або прислати по нього підводу. **Іван Филипчак.**

—o—

За добре молоко у Львові.

Нарада підльвівських кооператив у Маслосоюзі

Дня 22. травня ц. р. відбулася нарада підльвівських кооператив у Маслосоюзі в справі орґанізованої кооперативної достави повного молока до Львова. У нараді взяло участь 25 кооператив та поверх 60 учасників, між ними представники Сільського Господаря, Центросоюзу та Ревізійного Союзу Українських Кооператив.

Нараду відкрив дир. Маслосоюзу **інж. Андрій Палій,** орґанізаційний реферат виголосив **інж. Михайло Хроновят,** технічні пояснення дотично будови молочарні для обслуження повним молоком Львова давав на основі плянів та малюнків **інж. Ярема Весоловський.**

З рефератів довідалися присутні, що консумція повного молока у Львові, який має понад 300.000 мешканців, обмежується мінімально на 1/8 частину літри в день, себто в загальному на около 40.000 літрів денно. Одначе можна приняти, що ця консумція є дещо більша, головно в деяких місяцях року. Достава молока до Львова відбувається тепер переважно незорґанізовано, його доставляють так звані „банькарі", які виходять зпід контролі гігієни молока, бо такої контролі переводити не можливо. Тепер влада приготовляє розпорядки, якими унормує гіґієнічні умовини продукції молока і в стайні, і підчас його передержування до часу продажі. Ці нові розпорядки приневолюють наші установи занятися ближче наладнанням збуту повного молока, бо в цім виді, як сьогодня, він буде для наших селян на будуче неможливий.

Продукція в стайні цього молока, яке має бути продаване як повне, мусить бути переведжена гіґієнічно на таких основах: чиста стайня, вікна у стайні, тверда долівка, вибілені стіни, миття рук перед доєнням, відповідна віддаль гноївні й виходків і т. д., здорова вода до поєння коров, чисте їх держання, чисте начиння для перенощення молока і т. д. Молоко, яке йде на продаж, мусить бути збиране в окремих збірнях молока, себто в окремих чистих і відповідно приладжених домах із щонайменше 2-ма кімнатами, які будуть обслуговувати гіґієнічно окремі молочарі. Молоко, яке прийде вже до міста, будуть перебирати окремі молочарні, що його будуть пастеризувати та продавати в запечатаних пляшках.

Маслосоюз зорґанізує у підльвівському районі 10 районових молочарень, які будуть доставляти повне молоко до головної молочарні у Львові. В цій молочарні будуть молоко чистити, пастеризувати, холодити, наливати у пляшки — все це при допомозі машин, без дотику людської руки. Таксамо без дотику людської руки миються потрібні пляшки та скриньки на них. Уладження дуже коштовне (самі машини коли около 30.000 долярів!), одначе потрібне, справа достави повного молока має бути переведена згідно з відповідними розпорядками та

відповідно до вимог гігієни і здоровля консумента. Відкриття цієї молочарні проектоване на весну слідуючого року.

Досі організованим способом приходить до Львова всього 10.000 літрів молока, себто 1/4 частина. Доставляють його: Маслосоюз — денно 3.000 літрів молока, міська впровізація — 5.000 літрів і Малопольський Молочарський Союз — денно 2.000 літрів молока. Очевидно, що при уладженні проектованої молочарні Маслосоюз могтиме обслужити куди більше населення здоровим, гарантовано повним молоком.

По вислуханні цих рефератів розведено дискусію, в якій забирали голос присутні кооператори. На основі цих рефератів і дискусії рішено: 1) зорганізувати у підльвівськім районі кооперативи збуту молока згідно з пляном, виправльованим Маслосоюзом; 2) приняти до відома заходи Маслосоюзу про творення відповідної молочарні, що потрібна для збуту повного молока в місті; 3) приняти фінансовий плян для реалізації цієї молочарні до відома; 4) звернутися до центральних кооперативних установ та Сільського Господаря, щоби через окремих референтів спопуляризувати цей плян на селах і 5) поширювати працю Сільського Господаря в його Кружках у підльвівськім районі, поширювати часопис „Сільський Господар" та інші господарські видання, через які наші селяни могли б достосуватись у годівельній господарці до вимог розпорядків, що вийдуть у справі продукції повного молока в селянських господарствах. (Хр.).

Відозви й комунікати.

ОКРУЖНЕ СОКІЛЬСЬКЕ СВЯТО У ЛЬВОВІ.

В неділю 5. червня ц. р. відбудеться на площі Сокола-Батька Окружне Сокільське Свято. Програма складатиметься з руханкової та спортової частини.

В руханковій частині звертають головно увагу 16-тактові вправи вільноруч, уложені Хорватським Сокільським Союзом. Ці вправи були вперше виведені 1925 р. в Загребі на Всесокільськім Здвизі. На виведення цих вправ дістав Сокіл-Б. дозвіл від Хорватського Сокільства. Жіночі вправи вільноруч уложені сестр. Сінкевною, є 4-тактові та представляють працю селянок у часі жнив. Атракційною точкою будуть вправи на приладах. Рівночасно вправлятимуть побратими-соколи на чотирьох конях, двох другах та поручах. Доріст покаже нам рух та життя у своїх грах і танках.

Друга частина — спортова — обчислена на масу. Тому встановлено змагання, в яких може брати участь більша скількість змагунів. У бігу на 100 м. розіграються змагання за почесть найскоршого сокола. В гінцях 4×100 змагатиметься колективно шість дружин. Вилаз по лині видасть найсильнішого та найзручнішого сокола. В усіх спортових змаганнях беруть участь сільські та міські змагуни.

Підготовча праця в цілій окрузі йде повною парою. Не зважаючи на тяжкий час, кожне товариство старається виступити якнайповніше і здобути якнайкращі осяги.

З судової салі.

ПОЛЬСЬКІ СТУДЕНТИ ОБВИНУВАЧЕНІ В ДЕРЖАВНІЙ ЗРАДІ.

Сьогодні перед львівським судом присяглих відбулася розправа проти двох польських студентів з табору ендеції, *Лешка Барца* і *Здзіслава Сьветліка*, обвинувачених у злочині державної зради (§ 58). Цей злочин поповнили вони тим, що в ночі з 18-го на 19-го березня ц. р. на іменини марш. Пілсудського розліплювали по мурах міста протиурядові відозви, підписані „тайною організацією народовою", що були звернені до всіх польських робітників, селян та інтелігенції. Ці відозви — каже акт обвинувачення — що починаються від тенденційного перекручування фактів і обидливих видумок під адресою найвищих урядових особистостей в Польщі, накликають усіх до збройної боротьби під кличем „революції народовей". Поліціянт Теклюк бачив, як підсудні розліпляли летючки. Здер дві і почав слідити за підсудними. Останні, завважнвши це, приспішили хід. Біля будинку Скарбової Палати поліціянт їх арештував.

Підсудні зізнали, що до вини не почуваються. Протидержавних летючок не розліплювали. Критичної ночі вертали вправді пізно домів від товариша, де грали в карти. Підчас особистої ревізії в підс. Барца завважено, що права кишеня його плаща була дуже липка від клею та була ним поваляна. Підсудний пояснює це тим, що кілька днів перед арештуванням мав у тій кишені тубку синдетікону, з якої витік клей і поваляв кишеню.

З свідків найбільше обтяжували підсудних посерунковий Теклюк та поліційні агенти. Один з останніх твердив, що як підсудних привели на поліцію, то обв. Сьветлік підкинув пачку летючок під поліційне футро. На те обв. відповів, що як згаданий свідок це бачив, то чому тоді не зловив підсудного за руку.

Після допитів свідків відчитувано одну з розліплених летючок. На час відчитування заряджено тайну розправу.

Суддям присяглим поставлено 4 питання щодо вини підсудних, два з § 58, два з § 65.

І прокуратор Мостовський й оборонець обвинувачених д-р Перацький у своїх промовах торкалися політичних тем.

ПРИСУД.

Після короткої наради присяглі заперечили всі питання, з того оба питання в напрямі § 58 — 12-ма голосами. На основі такого вердикту суд увільнив обох обвинувачених від вини та кари.

Предсідником трибуналу був о. с. М...инський.

—o—

ВІДГУКИ ДНЯ.

Під голе небо, на лоно природи!

Прийшла весна і виманила людей на двір. В свято на вулиці перепхатися тяжко, а коли свято випаде в суботу, то й шпильки нема де кинути.

Жидів не тільки найбільше у Львові, але вони й найліпше вміють використувати вулиці, площі, сквери і парки. У вільний час вибираються з дому на цілий день, з цілою родиною і майже з цілою кухнею. Тато тягне діточий візок з наймолодшими, мама провадить за руки старших, а найстарші біжать перед батьками, або ідуть ззаду коло діда і бабуні. Збоку служниця обвішана прецлями, хусточками до носа і мячиками.

Рідня заріднею тягне оттак вулицями на означене місце і там розкладається до святочного відпочинку.

Крім вибраного народу, десь недесь трапиться ще пануюча нація, а вже про третю, що притулилася в мурах Львова — то й не згадувати. Ії за містом, у парках і городах, ні на лік, хіба ще на Руській, на Ринку, а в останніх часах на Академічній.

Без жарту. Направду цікаво, чому українці не люблять свіжого повітря, зелені і піскової стежечки?

Питався ріжних людей — кажуть: неправда! А воно правда. Хто не вірить, нехай переконається.

Мені здається так:

Ми ще дуже недавно прийшли зі села і просто не цінимо клаптика мурави, чи кусника ліса. Щойно внуки або правнуки почнуть бігати за місто, щоби один день дихати повними грудьми. Одна любов ще виганяє українця літом за місто, але на жаль, нині мало хто залюблений.

Вислід такий, що можна цілий день блукати по прекрасних підльвівських околицях і не стрінути одного земляка.

Міщухи сільського походження! Кличу до Вас: В кожне свято йдіть за місто! Пийте синяву неба, купайтеся в сонячних потоках утирайтеся черствим подувом вітру.

Йдіть, а може... і я з вами деколи виберусь!

Галактіон Чіпка.

Присилайте жертви на будову нагробника Іванові Франкові, який уже будується - Гроші слати до „Центробанку" на конто ч. 9003.

Дописи.

ЛЬВІВ. **(Освітня конференція представників львівських читалень).** Дня 16-го травня ц. р. вечором відбулася в домівці Т-ва „Просвіта" **освітня конференція представників львівських читалень і їх самоосвітніх гуртків** у присутности Виділу філії ім. Шевченка і делегатів Матірного Товариства. Явилося 50 делегатів від читалень, їх самоосвітніх гуртків, а далі відпоручники установ: „Сокіл-Батько", „Луг" і „Будучність". Усіх учасників разом 70. Привітом приявних відкрив конференцію і проводив нею голова філії п. Петрик. Заст. голови Гол. Виділу п. **д-р Коберський** виголосив реферат на тему **розбудови просвітянського життя.** Хід думок у рефераті такий: „Просвіта" була першою українською суспільною організацією і від неї залежить цілість нашого національного життя на всіх наших землях. Розвиток чи занепад „Просвіти" є без перебільшення рівнозначний з розвитком чи занепадом культури народу, тобто посередньо і нації самої. Одначе сила „Просвіти" залежить від живучости і сили всіх її низових клітин. І тому слід звернути дбайливу увагу не лише на саму централю, а і на всі її філії і читальні. Хоч Товариство має від цю пору доволі великий довг, то на цей довг зложилися в головній мірі **довги самих філій і читалень до централі.** Вони в першій мірі морально обовязані сплатою своїх зобовязань скріпити централю. Централя поробила якнайбільші ощадності в себе і таких самих ощадностей вимагає теж в господарці від своїх філій-читалень. Далі референт вказує на конечність повести акцію за членством „Просвіти" **за поширенням серед наших мас книжки згідно з кличем: „Одна книжка з „Просвіти" — одна поміч для „Просвіти"** і вкінці **за підпискою внутрішньої позички.** Усе це дасть матеріяльну основу для розбудови **цінностей моральних,** що є найбільшою силою народу. — Над виголошеним рефератом розвинулася жива і річева дискусія. **П. А. Домбровський** (чит. Личаків) уважає, що намічену акцію можна провести зовсім успішно і ставить внесок. „Кожна читальня львівської філії візьме відповідну кількість книжок з книгарні „Просвіти" з обовязком розпродати їх впродовж трьох тижнів при помочі членів свого гуртка молоді". **П. Полянський** (Клепарів): при кольпортажі книжки мати на увазі шкільну молодь. **П. В. Федорчак** (Луг) звертає увагу на поширення **змістової роботи** в „Просвіті". **П. П. Петрик** (голова філії) зясовує способи, як належить творити районові Комітети Допомоги „Просвіті", хто повинен входити в їх склад та яке їх завдання. **П. О. Домбровський** (гурт. молоді на Лич.) пропонує продажу книжок при читальняних бібліотеках, а п. **Атаманюк** (гурт. мол. на Город.) обстоює думку, що **самоосвітні гуртки** повинні в першу чергу перейняти на себе обовязок кольпортажі книжок. **Д-р О. М. Смішко** (гурт. Знесіння) домагається, щоби таку саму анкету відбули ще зокрема в кожній читальні. П. **Мартин М.** (Гурт. Левандівка) заявляє, що **молодь виконає свою роботу. П. М. Крилошанський** (чит. Стрийське) намічує кількісний склад тіснішого і районових (читальняних) Комітетів. Вслід за цим вибрано одноголосно Осередний Комітет для міста Львова з 9 людей і Ширший Комітет, до якого увійдуть: голови Районових Комітетів, по два представники самоосвітніх гуртків (мущина і жінка), збірщики-курзори та члени Тіснішого Комітету. Забирали ще голос пп. М. **Дужий, В. Музика** і **Т. Воробець.** Наприкінці оформлено думки, висловлені в рефераті і в дискусії та принято одноголосно такі резолюції: „Зібрані представники читалень філії „Просвіти" ім. Шевченка у Львові, самоосвітніх гуртків та інших споріднених з „Просвітою" установ по вислуханні реферату д-ра Коберського стверджують: 1. Добру волю і доцільно намічені пляни Гол. Виділу розбудувати освітнє діло. Тому уважають необхідним **підтримати Гол. Виділ у змаганнях морально і матеріяльно,** бо щойно при **допомозі** зусиль усього громадянства — в першу чергу читалень та інших установ — усі намічені пляни Гол. Виділу можна буде виконати, а через те і саму ціль осягнути. 2. Супроти цього взивається читальні: а) **скликати негайно в своїх осідках конференції** з громадянства, що проживає в їх районах для поінформлення його з пляном розбудови „Просвіти" та притягнення його до праці; б) **вибрати комітети співпраці на місцях.** Завданням тих Комітетів буде: приєднювати членів для Т-ва „Просвіта", поширювати книжки серед родин, популяризувати ідею внутрішньої **позички** „Просвіті" та допильнувати, щоби обовязково кожний громадянин (-нка) взяв у ній участь хочби найменшою квотою; в) **допильнувати,** щоби всі активні члени читалень на кожному кроці, при кожній зустрічі з громадянством були носіями ідей „Просвіти", освідомлювали кожного про теперішні змагання Проводу, опрокидували наклепи ворогів, стояли непохитно на сторожі доброго імени освітніх провідників та були постійними звязковими між Централею-Філією а читальнями-громадянством; г) **візвати нашу молодь,** щоби вона зі своєї сторони доклала усіх зусиль підготовити себе у першу чергу на працівників на освітньому полі та причинювалася активною участю в роботі до скріплення освітніх змагань; д) **візвати всі інші установи,** щоби вони в першу чергу як правні особи, а далі їх службовики як фізичні особи затіснили себе з „Просвітою", вступаючи в ряди її членів, підписуючи для неї внутрішню позичку, купуючи в її книгарні книжки і т. п. та вкінці, щоби більше ніж досі цікавилися роботою по читальнях в їх осідках і безпосередньою участю причинювалися до їх активности; 3. Зібрані на конференції висказують своє **повне довіря для Проводу „Просвіти",** його дотеперішні подтигнення уважають добрими і доцільними, а далі зобовязуються солідарно і непохитно піддержати Провід „Просвіти" зі своєї сторони як морально так і матеріяльно; 4. Зокрема висказують побажання, щоби Головний Виділ зорганізував і перевів у Львові **велике громадянське віче** для обговорення усіх, звязаних з освітнім питанням справ. Такі віча вказані також у краю. 5. **Тих, що відкажуться з якихнебудь причин від активної участи в освітніх змаганнях, напятнувати публично в пресі, а далі витикати їх байдужість на зборах, сходинах** і т. п.; 6. Конференція з признанням приймає заяву представників самоосвітніх гуртків, що їх члени візьмуть на себе обовязок кольпортажі книжки, починаючи роботу вже від 1-го червня ц. р. і продовжаючи цю акцію у всіх районах аж до повного успіху; 7. **Винесені ухвали** помістити в доступній для нас пресі з коротким звітом про хід конференції з завивом до всіх філій-читалень в краю, щоб вони на місцях занялися як найбільше дбайливо і негайно акцією всебічної підтримки „Просвіти". — Впали однозгідні думки. Виконання їх лежить в руках самих уже читалень та вибраних людей. Належало би побажати, щоби за добрим почином міста Львова пішов цілий край, памятаючи, що з розбудовою „Просвіти" зростає ціла нація у непоборну силу. — **(Д.)**

КОМАРНО. (**Свято-концерт у честь Шевченка**). Заходом українських установ у Комарні відбулося 8. V. ц. р. свято-концерт в 71-і роковини смерти Шевченка. На свято прибули рівнож запрошені комітетом оба соймові посли нашої округи: д-р С. Біляк і Гринь Тершаковець. Перший з них виголосив на концерті при виповненій по береги салі Залаткового Т-ва гарне і глибоко обдумане вступне слово, яке зібрана публика приняла гучними оплесками. Цим разом програма свята була може аж надто довга, бо складалася з 12 точок, а саме: крім вступного слова з 4 точок хору міш., 3-х хору муж., 2 декламацій і 2 продукцій дутої та смичкової орхестри. Концерт випав назагал добре. Не зважаючи на непогоду, публика, а в першій мірі молодь та інтелігенція виповнили салю вщерть. Зате ніяк не можна оправдати неприсутности на святі старших міщан, які так люблять хвалитись своїм патріотизмом на всякого роду зборах.

Гість.

—o—

СПОРТ.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ.

В неділю, 29. травня відбудеться на площі Сокола Батька традиційний **„День Українського Спортовця"** Візьмуть у ньому участь усі львівські спортові клюби й товариства, згуртовані в Українськім Спортовім Союзі.

Ціль Свята в першу чергу пропагандивна. Перед зібраною публикою передефілюють ряди нашої молоді, яка визнає спорт за один із шляхів виховання громадянина, здорового тілом і духом. Спорт, визнаний цілим культурним світом як запорука здоровля й сили нації, не найшов досі відповідного та конечного зрозуміння й піддержки нашого громадянства. Цілий ряд противників спортового руху виступає гостро проти нього, здебільша зовсім не розуміючи його істоти та його значіння. Тому український спорт, репрезентований Українським Спортовим Союзом, бореться щойно за право буття серед нашого громадянства. Одним із етапів цієї боротьби — це саме День Українського Спортовця.

Попередять його відповідні реферати по всіх читальнях Львова, а зокрема відбудеться в „Українській Бесіді" у пятницю 27. травня ц. р. в год. 19.30 дискусійний реферат ред. Дм. Паліева п. заг. „Українське громадянство і спорт". Реферату цього повинні вислухати всі наші громадяни, яким не байдуже здоровля молоді й цілої нації. Хто має заміти проти спорту, нехай прийде піддержати їх в дискусії по рефераті.

Недільне Свято — це практичний показ етапу й доріг українського спортового руху, це свято нових шляхів виховання і тому певно відвідає його численно наше громадянство.

УКРАЇНА — ДРУГИЙ СОКІЛ.

В четвер, 26. ц. м. розіграє Україна чергові змагання за мистецтво А-кляси з найсильнішим своїм противником, Другим Соколом. Вигляди обох дружин менше-більше однакові. Сокіл, досі провідник у табелі, програв у Станиславові з Реверою (3:1), зате Україна, якій від початку сезону не щастило, перемогла у рекордовому відношенні воріт (6:0) резерву лігових Чорних, чим виказала добру форму. Сподіємося, що наша одинадцятка використає цю нагоду і доложить усіх зусиль, щоби зреабілітуватися за минулорічні невдачі у стрічах зі Соколом (1:0 і 4:2) та зійде з грища переможцем. Початок цих змагань, які відбудуться на грищі Чорних, в год. 15.15. Попередять змагання резерв за мистецтво Б кляси.

СИТКІВКОВІ ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ ДЕЙВІСА.

Відень. Німеччина — Австрія 3:2.

Деблін. Ірляндія — Мадярщина 4:1.

Париж. У товариських змаганнях в ситківці Англія — Франція перемогли несподівано англійці 11:8.

З ЛЕТУНСТВА.

Американська летунка Амелія Erdhardt перша жінка, що перелетіла Атлянтійський Океан, побила також мужеський рекорд на тій віддалі (Нова Фундляндія — Ірляндія), добуваючи знаменитий час 15 год. 39 мін.

Італієць Нері осягнув підчас лету над озером Гарда нечувану скорість 745 км. на год., чим побив аж на 74 км. дотеперішній рекорд англійців.

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Олівер Лодж: ЗВЯЗОК МІЖ ЖИТТЯМ І МАТЕРІЄЮ. З англ. мови переклав Д-р Володимир Левицький. Відбитка із журналу „Дзвони", ст. 14. Львів, 1932.

Dr. Wladimir Lewickyj: LA ASTROIDE Y SU ENVOLVENTE. Rivista de ciencias. т. XXXIV. Lima — Peru.

ЖУРНАЛИ.

ХЛІБОРОБСЬКИЙ ШЛЯХ ч. V. за травень 1932, місячник у Львові. Зміст: Д-р К. І. Гладилович: Державницька спадщина Мазепи; В. Босий: Як твориться аристократія; д-р інж. Е. Томашевський: Конкурси хліборобської молоді; Сава Крилач: Війни на нашому шляху, Т. К.: Черговий випад проти Української Гетьманської Держави в 1918 р.; Політична хроніка; Нові книжки.

ХЛІБОРОБСЬКИЙ ШЛЯХ, місячник. Ч. VI. червень 1932. Львів. Зміст: Д. Летницький: Про Вячеслава Липинського; В. Липинський про Козаччину; Т. Коструба: Потреба легенди; К. І. Гладилович: Клеветники при роботі; Липинський про псевдонімних гетьманців; Е. С.: Україна російського посла; З організаційного життя; З життя нашої еміграції; В світлі дійсности.

ДЗВОНИ, літературно-науковий журнал. Львів, ч. 5. травень 1932. Зміст: о. Сендецький: Блаженні; Б. І. Антонич: Ascensio Mater Dolorosa; П. Дегенгарт: У шахті; Б. Лепкий: Анданте граве; Г. Костельник: Іскри; І. Г. Сендецький: З гуком весни; І. Симчук: Волинь; В. Зб.: Завдання літератури супроти католицтва; Ст. Смаль-Стоцький: Шевченкова поема Тарасова ніч; д-р В. Кучабський: Вага і завдання Зах. укр. Держави серед сил Сх. Европи на переломі 1918-19; М-р Ант. Струтинська: На склоні життя Антона Могильницького; П. Ісаїв: Як „Нова Зоря" зорить; Ф. Мункерман: Дещо про більшовизм та европейську інтелігенцію; Рецензії.

СТУДЕНТСЬКИЙ ШЛЯХ, ч. 4. квітень. Зміст: А. Р.: Шляхом до могутности й слави. А. Штикало: До проблеми молоді. М. Дужий: З діяльности студ. секції у 1931 р. М-р Ю. Редько: Студент-громадянин. М. Ґресько: Економія і ми. Б. Романчук: За добру славу наших корпорацій. А. С.: Кілька слів про важну справу. О. Домбровський: На маргінесі Альманаху „Союзу Підкарп. Руських Студентів" у Празі. А. Юрків: Календарна дурійка. М. Д.: Із життя укр. студентства в Канаді.

„NASZA PRZYSZŁOŚĆ", wolna trybuna zachowawczej myśli państwowej. Tom XXI. Warszawa 1932.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 25.V. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма [illegible] зол., за літру молока 23—24 сот., літру сметани 1·20 зол., копа яєць 3·30 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.

Четвер, 26. V. год. 7.30 веч. „Люди в готелі" (ціни найнижчі).

Пятниця, 27. V. год. 8. веч. „Блукаючий голяндець".

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 26. V. год. 8. веч. „Роксі" (ціни найнижчі).

Пятниця, 27. V. год. 8. веч. „Гав-гав".

Театр Новин.

Четвер, 26. травня, год. 8. веч. „Чесна Зузанна".

Пятниця, 27. травня вистава не відбудеться.

Кіна.

АПОЛЬО: Пат і Патахон як винахідники пороху.

КАСІНО: „Любовниця з Таїті" (Ван Дайк).

КОПЕРНИК: „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през. Думера.

ЛЕВ: „Коли вибила північ" і „Невловима ватага" (Гут Гібсон).

МАРУСЕНЬКА: „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през. Думера.

МІРАЖ: „Спокуси Европи", „Ліліянка як закуска".

ОАЗА: „Табу", „Приборкання фліртуючої" (Клара Боv).

ПАН: „Кайдани пристрасти", „На позорищі".

ПАЛЯС: „Чаруючий хлопець".

ПАСАЖ: „Смертельний скок артиста", „Як позбутися тещі".

ПРОМІНЬ: „Кров на піску".

СОНЦЕ: „Поліцмайстер Тэгеев".

СТИЛЕВЕ: „Пропавший повітреплав", Пат і Патахон.

УТІХА: „Цілую Твою руку, мадам", „Країна без жінок".

ХИМЕРА: „Американська трагедія".

Програма радіо.

Пятниця, 27. травня 1932.

Кеніґсберг (217,1) 11.30, 16.30 Концерт, 20.15 Гайднів вечір, **Ляйпціг** (259,3) 16.30 Концерт, 19.00 „Життя й кохання жінки в наших часах" авд., 21.00 „Тисяча й один король" авд., 22.30 Концерт, **Братислава** (278,8) 19.30 Гайднів фестіваль, **Бреслав** (325) 11.30 Концерт, 18.10 „Ніч на Акрополі", 21.00 „Гефлігельте Ерде" авд., **Мілано** (331,4) 20.45 „Іль Маркезе дель Грільо" оп. Маше́тія, **Брно** (341,7) 18.30 Спів, Петерки, **Штутгарт** (360,6) 16.00, 17.00 Концерт, 20.45 „Єппе фом Берге" ком. Гольберга, **Гельсінґфорс** (368,1) 17.25 Скрипка, Каі Каянус, 19.05 Сканд. музика, **Гамбург** (372,2) 18.00 Нар. пісні закордону, Оллі Льокенвіц, 20.45 „Де дюче Міхель" сел. комедія, **Букарешт** (394,2) 19.40 „Севільський цирульник" оп. Росінія, **Берлін** (419) 11.30, 16.30, 19.10 Концерт, 20.15 „Фавст", 20.45 „Орфей та Евридика" поема Кокошки, **Білгород** (430,4) 19.30 Спів Вас. Сумський, **Лянґенберґ** (472,4) 20.45 „Ретунг" пеєа Кесера, **Прага** (488,6) 19.50 Гавайське тріо, 20.30 „Життя поета" Шарпентіера, **Будапешт** (550,5) 18.45 Мад. пісні, сп. Варга, **Харків** (937,5) 15.00, 20.00, 24.00 Концерт, **Кеніґсвустергавзен** (1634,9) 14.00, 16.30, 16.55, 20.00, 20.15, 20.45 Трансм.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Пятниця, 27. травня 1932.

12.10, 14.45, 15.15, 16.40 Грамофон, 13.20, 22.45 Метеор. ком., 15.05 Госп. ком., біржа, 15.25 „Вильно, як госп. центр", 15.45 Для дітей „Велика менажерія", 16.00 Грамофон, Сільва рерум, 16.20 „Чи можна зміряти правдоподібність", 16.55 Англ. лекція, 17.10 „В араб. пустині" відч., 17.35 Концерт орхестри, 18.50 Всячина, 19.15 „Листи та програми", 19.30 „На службі милосердя", 19.45, 22.40 Прес. радіоденник, 20.00 Муз. балачка, 20.15 Симф. концерт, 22.50 Танц. музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Управа Т-ва Вакаційних Осель у Львові складає всім Вп. Паням і П. Т. Студентству за поміч в улаштуванні і переведенні збірки, що відбулася 22. ц. м., як також всім П. Т. жертводавцям, що причинилися до успіху збірки сердечну подяку. Рівночасно подає Управа до загального відома, що збірка принесла Т-ву 942.06 зол. доходу.

Вписи на шкільний рік 1932/33 до прив. дівочої фахової школи (середного типу) С. С. Василіянок у Львові начнуться 1. червня ц. р. Ближчі інформації дає Управа при вул. Длуґоша 17. 1906 3—3

На „Рідну Школу" зложили ВП.: о. Нестор Величковський — Стриганці 15 зол. і Марія Зілинська Стриганці 10 зол. замісць вінка на могилу бл. п. о. Софрона Левицького. Кооператива „Зоря" в Судовій Вишні 10 зол. і п. Теодор Бобак — Судова Вишня 5 зол. замісць вінка на домовину бл. п. Осипа Рибачевського. — ВП. Жертводавцям складає щиру подяку Головна Управа.

По найновішому розпорядку Міністерства В. і П. вписи до всіх кляс „Школи вправ" при II. держ. жіночій семінарії вчит. розпічнуться 1. VI. 1932. Тому, що цього року була мала фреквенція в найнижчих клясах тої школи, щоби не допустити до розвязання її, звертається Батьківський Кружок при II. держ. семінарії до всіх П. Т. Батьків та Опікунів з проханням, щоби вписали своїх дітей до згаданої школи вправ при вул. Сташа ч. 3. Оплата за науку така сама, як у всіх державних школах, а бідні учениці мають знижки, ба навіть одержують цілковите звільнення від оплати. Батьківський Кружок певний того, що П. Т. Батьки підуть радо назустріч тій відозві та впишуть своїх дітей до цієї школи, бо вписати свою дитину до держ. укр. школи вправ або до „Рідної Школи" є однаково обовязком кожного свідомого батька-українця. — **Кружок Батьків.**

З дівочої гімназії СС. Василіянок у Львові (вул. Длуґоша ч. 17 а). Вступні іспити до I-ої й вищих кляс гімназії (давнього клясичного типу) будуть переведені в днях 15—18. червня. До письменних зголошень долучити метрику, посвідку щеплення віспи й посідані шкільні свідоцтва. Вписи переведеться безпосередно по іспитах. Для тих, що кінчать тепер 7-му клясу вселюдної школи отвирається IV-у клясу гімназії гуманістичного типу й переведеться вписи до неї в днях 23—24. червня. — За Управу: **д-р Василь Щурат.**

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10